

МЕТОДОЛОГІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ МИСЛИВСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

[https://doi.org/10.32689/2618-0065-2021-3\(9\)-163-174](https://doi.org/10.32689/2618-0065-2021-3(9)-163-174)

Анотація. Україна відома у світі передусім сільським господарством і ракетобудуванням, хоча є чимало інших галузей, які спроможні найближчим часом перетворитись якщо не на «локомотив» національної економіки, то принаймні на «доволі потужного гравця», здатного позитивно впливати на соціально-економічну ситуацію в країні. Одним із таких «гравців», імовірно, може стати мисливське господарство. Важливою запорукою сталих темпів розвитку цієї галузі є використання відповідних механізмів державного управління. Наразі науковці пропонують різні комбінації механізмів (методів, засобів) управління як національною економікою загалом, так і окремими її галузями / сферами (у тому числі й мисливським господарством). Проте результативність такого впливу істотно залежить від методологічного забезпечення цього процесу, а тому зростає значущість його вдосконалення. Сталі темпи розвитку лісового господарства можливі за умови належного використання відповідних механізмів державного управління цією галуззю. Було доповнено наявну методологію державного управління розвитком мисливського господарства, що передбачає вдосконалення класифікації зазначених механізмів залежно від: рівня, суб'єкта, об'єкта, способу та цілей впливу. Крім науково обґрунтованого методологічного (розуміння: що, коли, хто і як саме має діяти), також необхідне належне кадрове, організаційне, матеріально-технічне, правове та інформаційне забезпечення.

Ключові слова: державне управління, механізми, розвиток, мисливське господарство.

Постановка проблеми. Україна відома у світі насамперед сільським господарством і ракетобудуванням, хоча є чимало інших галузей, які спроможні найближчим часом перетворитись якщо не на «локомотив» національної економіки, то принаймні на «доволі потужного гравця», здатного позитивно впливати на соціально-економічну ситуацію в країні. Одним із таких «гравців», імовірно, може стати мисливське господарство – «галузь господарювання, яка пов'язана з організацією не лише полювання на диких тварин і птахів, а й підтримання їхньої чисельності та видового розмаїття в природних умовах та/чи в розплідниках у межах мисливських угідь» [1]. Важливою запорукою сталих темпів розвитку цієї галузі є використання відповідних механізмів державного управління. Наразі науковці пропонують різні комбінації механізмів (методів, засобів) управління як національною економікою загалом, так і окремими її галузями / сферами (у тому числі й мисливським господарством). Проте результативність такого впливу істотно залежить від належного методологічного забезпечення цього процесу, а тому зростає значущість класифікації механізмів державного управління розвитком мисливського господарства. Зазначене, зрештою, й зумовлює актуальність цього дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика забезпечення державного управління розвитком мисливського господарства стала предметом дослідження деяких дисертаційних досліджень і наукових публікацій представників різних галузей знань: 05 «Соціальні та поведінкові науки», 07 «Управління та адміністрування», 08 «Право», 28 «Публічне управління та адміністрування». Так, вітчизняні науковці зосередили свою увагу на:

– з'ясуванні сутності поняття «мисливське господарство» [2–6] й уточненні функцій цієї галузі [2; 5];

– конкретизації функцій (економічні, соціальні, екологічні та інші) мисливського господарства [2; 5; 7];

– виявленні спільних і відмінних ознак мисливства та полювання [5];

– уточненні сутності поняття «державне управління в галузі мисливства та полювання» [2; 5; 7];

- наведенні принципів державного управління в галузі ведення мисливського господарства та полювання [5; 8;];
- порядку відшкодування шкоди від порушення чинного законодавства в галузі мисливського господарства [9–11];
- аналізі специфіки розвитку мисливства в Україні [2; 6; 8; 12–14];
- систематизації проблем розвитку вітчизняного мисливського господарства [7; 9–11; 15];
- виокремленні для подальшої адаптація до умов Україні передового світового досвіду забезпечення розвитку мисливського господарства [13; 16–18];
- удосконаленні підходів до використання сучасних механізмів державного управління мисливським господарством [5; 7; 15; 16; 18–20].

Віддаючи належне напрацюванням провідних науковців, у контексті цього дослідження слід більше уваги зосередити на виявленні наявного методологічного забезпечення державного управління розвитком мисливського господарства. Так, зокрема, функції державного управління мисливським господарством реалізуються через побудову відповідного механізму, під яким розуміють «сукупність практичних заходів, засобів, важелів і стимулів, за допомогою яких суб'єкти державного управління мисливським господарством здійснюють цілеспрямований вплив на цю сферу з метою досягнення поставлених цілей та узгодження інтересів» [21]. Попри це донині бракує комплексних досліджень із вказаною проблематики.

Метою статті є доповнення наявної методології галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування», що передбачає вдосконалення класифікації механізмів державного управління розвитком мисливського господарства та конкретизацію переліку специфічних засобів (у межах традиційних методів) такого впливу.

Методи дослідження. Застосовано комплексний підхід, а також на емпіричному та теоретичному рівнях використано такі методи, як: абстрактно-логічний – для теоретичних узагальнень і формування висновків; аналіз та синтез – для визначення чинників, що впливають на характер і спрямованість

державного управління; порівняльний аналіз – для дослідження напрацювань провідних вітчизняних науковців, присвячених особливостям методології державного управління розвитком мисливського господарства.

Виклад основного матеріалу. Загалом перелік механізмів державного управління та особливості їхнього застосування істотною мірою залежать від наявних проблем і доступних ресурсів, необхідних для їх вирішення [20, с. 6]. Проте дискусійними є пропозиції окремих науковців щодо впровадження ринкових механізмів [5, с. 12; 22, с. 27], хоча зазначені механізми впливають на суспільні процеси постійно й поза волею держави та суб'єктів господарювання, і мають виправляти недоліки державного управління. Також варто звернути увагу на те, що чинна нормативно-правова база й публікації вітчизняних науковців [2, 5, 20, 23] містять лише одну форму впливу держави на розвиток мисливського господарства (державне управління) та обмежений перелік механізмів державного управління розвитком мисливського господарства (адміністративні, економічні, організаційні, правові).

Узагальнення напрацювань провідних науковців і практиків, а також результати власних досліджень у цій сфері надають можливість:

1. Систематизувати види механізмів державного управління розвитком мисливського господарства залежно від:

– *суб'єкта впливу*: органи державного управління, органи місцевого самоврядування, бізнес-структури;

– *рівня впливу*: державні, регіональні, місцеві, об'єктові;

– *об'єкта впливу*: природокористування; галузь мисливства й полювання; мисливське господарство; мисливські угіддя та розплідники диких тварин і птахів; єгері, мисливці та бракон'єри; чисельність та видове розмаїття диких тварин і птахів в природних умовах та/чи в розплідниках у межах мисливських угідь; розведення, відстріл й відлов диких тварин і птахів; користування вогнепальною мисливською зброєю; розвиток мисливського собаківництва, розведення й використання ловчих звірів і птахів; мисливський туризм;

– *цілей впливу*: збереження тваринного світу в мисливських

угіддях та їх упорядкування; охорона, відтворення та раціональне використання ресурсів диких мисливських тварин; забезпечення сталого розвитку та екологізації мисливського господарства; охорона середовищ перебування диких тварин; збереження генетичного фонду тваринного світу; організація раціонального користування тваринним світом; унеможливлення добування / знищення диких тварин з порушенням правил мисливства чи інших вимог законодавства про охорону тваринного світу;

– *способу впливу*: комплексні; адміністративні, економічні, організаційні, правові, соціально-психологічні.

2. Конкретизувати перелік специфічних засобів (у межах традиційних методів) державного управління мисливським господарством:

а) *адміністративні*:

– анулювання виданих дозволів на полювання й добування мисливських тварин в інших цілях, а також на переселення, акліматизацію та утримання в неволі чи напіввільних умовах цих тварин;

– вилучення в осіб, які порушують правила полювання, знаряддя добування тварин, транспортні (плавучі) засоби, обладнання та предмети, що були знаряддям порушень, незаконно добутих тварин й іншу продукцію полювання, а також відповідні документи;

– дозвіл на право користування вогнепальною мисливською зброєю у разі її використання;

– встановлення лімітів на використання мисливських тварин / птахів;

– дозволи на використання мисливських тварин як природного ресурсу загальнодержавного значення;

– доставка осіб, які порушують правила мисливства, до органів внутрішніх справ та органів місцевого самоврядування;

– затвердження сезону полювання;

– зупинка чи припинення полювання та іншої діяльності, що провадиться з порушеннями вимог законодавства;

– зупинка транспортних (плавучих) засобів, проведення їх огляду та огляду речей, знарядь полювання, добутої продукції та інших предметів;

Науковий вісник: Державне управління № 3(9) 2021

– контроль у галузі охорони, використання та відтворення мисливських тварин / птахів;

– ліміти використання мисливських тварин, віднесених до державного мисливського фонду;

– ліцензії, картки відстрілу, дозволи на селекційний, діагностичний та науковий відстріл;

– нагляд за дотриманням вимог законодавства про охорону тваринного світу, ведення мисливського господарства та здійснення полювання;

– обов'язкові до виконання приписи про усунення порушень вимог мисливського законодавства;

– перевірка документів на право добування мисливських тварин;

– правила, норми, ліміти та строки добування мисливських тварин;

– рішення про припинення та/чи заборону полювання;

– складання протоколу про порушення правил полювання;

б) економічні:

– бюджетні субсидії та субвенції (прямі асигнування з бюджетів);

– визначення розміру та відшкодування збитків, завданих мисливському господарству, за затвердженими таксами й методиками;

– розмір державного мита за видачу посвідчення мисливця та щорічної контрольної картки обліку добутої дичини й порушень правил полювання;

в) правові:

– Лісовий кодекс України, закони України (*«Про охорону навколишнього природного середовища»*, *«Про мисливське господарство та полювання»*, *«Про тваринний світ»*...), Укази Президента України (*«Про невідкладні заходи у сфері збереження, відтворення та раціонального використання мисливських тварин»*...), постанови та розпорядження Кабінету Міністрів України;

– накази Державного агентства лісових ресурсів України та міністерств – користувачів лісових ресурсів;

– розроблення та прийняття нормативно-правових актів з питань ведення мисливського господарства та полювання,

мисливського собаківництва, використання ловчих звірів і птахів;

г) *організаційні*:

– ведення моніторингу та державного кадастру мисливських тварин, що перебувають на території України;

– видача дозволів на використання мисливських тварин / птахів;

– оцінка та інвентаризація типів мисливських угідь, видового, кількісного та якісного складу мисливських тварин певного господарства або окремого регіону;

– порядок видачі й видача посвідчень мисливця й щорічних контрольних карток обліку добутої дичини;

– порядок видачі паспортів на собак мисливських порід, інших ловчих звірів і птахів;

– розроблення (з урахуванням природних та економічних умов) режиму ведення мисливського господарства з визначенням заходів щодо охорони, раціонального використання, відтворення мисливських тварин, збереження й поліпшення стану угідь;

– розроблення та здійснення загальнодержавних програм мисливського господарства;

– укладення з користувачами мисливських угідь договорів про умови ведення мисливського господарства;

– порядок припинення права користування мисливськими угіддями.

Висновки та напрями подальших досліджень.

Забезпечення сталих темпів розвитку лісового господарства можливе за умови належного використання відповідних механізмів державного управління цією галуззю. Було доповнено наявну методологію державного управління розвитком мисливського господарства управління, що передбачає вдосконалення класифікації таких механізмів залежно від: рівня, суб'єкта, об'єкта, способу та цілей впливу. Крім науково обґрунтованого методологічного (розуміння: що, коли, хто і як саме має діяти), також необхідне належне кадрове, організаційне, матеріально-технічне, правове та інформаційне забезпечення. Продовження наукових розвідок за цією проблематикою сприятиме подальшому розвитку

вітчизняного мисливського господарства, у тому числі за рахунок розробки практичних рекомендацій щодо вдосконалення державного управління цим процесом.

Список використаних джерел

1. Величко Л. Ю., Савченко Т. М. Мисливське господарство як об'єкт державного впливу. *Актуальні проблеми розвитку управлінських систем : досвід, тенденції, перспективи* : матеріали наук.-практ. конф., 25 берез. 2021 р. URL : <https://kbuara.kh.ua/?p=6976> (дата звернення : 25.04.2021).
2. Бондаренко В. Д., Дейнека А. М., Бурмас В. Р., Хоецький П. Б., Ходзінський В. П. Мисливське господарське (законодавство України) : посіб. Львів : Сполом, 2005. 336 с.
3. Данилюк Л. Р. Полювання як вид спеціального використання мисливських тварин. *Теорія і практика правознавства*. 2014. Вип. 2. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/tipp_2014_2_30 (дата звернення : 25.04.2021).
4. Нечипорук Л. Д. Еколого-правове регулювання раціонального використання об'єктів тваринного світу дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.06. Київ, 2009. 198 с.
5. Томин О. О. Правове регулювання мисливства та полювання в Україні (на матеріалах Карпатського регіону) : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.06. Київ, 2009. 20 с.
6. Хоецький П. Б., Похалюк О. М. Мисливське господарство країн Європи. *Науковий вісник НЛТУ України*. 2014. Вип. 24.8. С. 42–52.
7. Дейнека А. М. Методологія управління лісовим господарством на еколого-економічних засадах : автореф. дис. ... д-ра економ. наук : 08.00.06. Львів, 2010. 37 с.
8. Гуль І. Г. Принципи мисливської політики України. *Регіональна економіка*. 2010. № 2. С. 118–122.
9. Басай В. Д. Відшкодування шкоди, заподіяної екологічним правопорушенням : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.06. Львів, 1996. 153 с.
10. Букша І. Ф. Наукові основи розбудови державної програми моніторингу лісів України. *Екологічна безпека : проблеми і шляхи вирішення* : збірник наук. ст. міжнар. наук.-практ. конф. Харків : Райдер, 2005. Т. 2. С. 106–112.
11. Ткач В. П., Букша І. Ф., Ведмідь М. М. Сучасні проблеми розвитку лісового господарства Харківської області. *Лісівництво і агролісомеліорація*. 2013. Вип. 122. С. 3–11.
12. Горошко В. В. Особливості дотримання правил полювання в мисливських угіддях України. *Науковий вісник НЛТУ України*. 2015. Вип. 25.2. С. 52–56.
13. Дробот І. О., Проців О. Р. Розвиток системи державного регулювання мисливського господарства України в контексті адаптування до умов ЄС. *Актуальні проблеми державного управління*. 2011. № 2. С. 385–392.

14. Євтушевський М. Н., Авдеев А. С., Бугло Д. О. Особливості ведення мисливського господарства в Харківській області. *Вісник Центру наукового забезпечення АПВ Харківської області*. 2013. Вип. 14. С. 190–195.
15. Муравйов Ю. В. Нормативи плати за спеціальне використання лісових мисливських угідь та фауни як інструмент реалізації екологічної політики : автореф. дис. ... канд. економ. наук : 08.08.01. Київ, 2001. 20 с.
16. Делеган І. І., Делеган І. В. Особливості організації ведення мисливського господарства у Словаччині. *Науковий вісник НЛТУ України*. 2014. Вип. 24.8. С. 52–57.
17. Домніч А. В., Делеган І. І. Біологічні та економічні показники рівня ведення мисливського господарства у Словаччині. *Питання біоіндикації та екології*. 2014. Вип. 19. № 2. С. 161–173.
18. Кішінець А. С. Можливість адаптації до умов України передового світового досвіду державного управління розвитком лісового господарства. *Становлення публічного адміністрування в Україні : матеріали VIII Всеукр. наук.-практ. конф., 21 берез. 2017 р. Дніпро : ДРІДУ НАДУ, 2017. С. 283–285.*
19. Бобко А. М. Економіка лісівництва і проблеми його реформування в Україні. *Економіка України*. 2016. № 3. С. 88–96.
20. Мельниченко О. А. Лісове господарство як об'єкт державного управління. *Теорія та практика державного управління*: зб. наук. праць. Харків: Магістр, 2015. № 3. С. 24–29.
21. Бизова М. Б. Вдосконалення механізму державного управління лісового господарства (на матеріалах півдня України) : автореф. дис. ... канд. наук держ. упр. : 25.00.02. Одеса, 2010. 20 с.
22. Голян В. А., Демидюк С. М., Гордійчук А. І. Удосконалення еколого-економічного регулювання лісгосподарського підприємництва : вітчизняні реалії та доцільність імплементації зарубіжного досвіду. *Інвестиції : практика та досвід*. 2012. № 12. С. 26–28.
23. Івануса А. В., Холявка В. З. Аналіз нормативно-правового забезпечення ведення мисливського господарства в Україні. *Науковий вісник НЛТУ України*. 2012. Вип. 22.1. С. 165–170.

References

1. Velychko, L. Savchenko, T. (2021). Myslyvs'ke hospodarstvo yak ob'yekt derzhavnoho vplyvu [Hunting economy as an object of state influence]. *Aktual'ni problem rozvytku upravlis'kykh system: dosvid, tendetsii, perspektyvy: materials of scientific practice. conf. with international participation*, Kharkiv: KhNMU. 2021. Retrived from <https://kbuapa.kh.ua/?p=6976> [In Ukrainian].
2. Bondarenko, V., Deineka, A., Burmas, V., Khoiets'kyi, P. & Khodzins'kyi, V. (2005). Myslyvs'ke hospodarstvo (zakonodavstvo Ukrainy) [Hunting farming (legislation of Ukraine)]: posibnyk. Lviv: SPOLOM. [In Ukrainian].

3. Danylyuk, L. (2014). Polyuvannya yak vyd spetsial'noho vykorystannya myslyvs'kykh tvaryn [Hunting as a type of special use of game animals]. *Teoriya i praktyka pravoznavstva*. 2. Retrived from http://nbuv.gov.ua/UJRN/tipp_2014_2_30 [In Ukrainian].
4. Nechyporuk, L. (2009). Ekoloho-pravove rehulyuvannya ratsionalnoho vykorystannya ob'yektiv tvarynnoho svitu [Ecological and legal regulation of the rational use of wildlife]: Extended abstract of candidate's thesis. Kyiv [In Ukrainian].
5. Tomyn, O. (2009). Pravove rehulyuvannya myslyvstva ta polyuvannya v Ukraini (na materialakh Karpats'koho rehionu [Legal Regulation of Hunting and Hunting in Ukraine (on the Materials of the Carpathian Region)]: Extended abstract of candidate's thesis. Kyiv [In Ukrainian].
6. Khoyetskii, P. & Pokhlyuk, O. (2014). Myslyvs'ke hospodarstvo krain Yevropy [The hunting industry in Europe]. *Naukovyi visnyk NLTU Ukrainy*. 24.8. 42–52 [In Ukrainian].
7. Deyneka, A. (2010). Metodolohiya upravlinnya lisovym hospodarstvom na ekoloho-ekonomichnukh zasadakh [Methodology of forestry management on ecological and economic principles]: Extended abstract of Doctor's thesis. Lviv [In Ukrainian].
8. Hul', I. (2010). Pryntsypy myslyvs'koi polityky Ukraini [Principles of hunting policy of Ukraine]. *Rehional'na ekonomika*. 2. 118–122 [In Ukrainian].
9. Basai, V. (1996). Vidshkoduvannya shkody, zapodiyanoi ekolohichnym pravoporushennyam [Compensation for damage caused by environmental offenses]: *Extended abstract of candidate's thesis*. Lviv [In Ukrainian].
10. Buksha, I. (2005). Naukovi osnovy rozbudovy derzhavnoi prohramy monitorynhu lisiv Ukrainy [Scientific basis for the development of the state forest monitoring program of Ukraine]. *Ekolohichna bezpeka: problemy i shlyakhy vyrishennya*. 2. 106–112 [In Ukrainian].
11. Tkach, V., Buksha, I. & Vedmid', M. (2013). Suchasni problemy rozvytku lisovoho hospodarstva v Kharkivs'kii oblasti [Modern problems of development of forestry in Kharkov region]. *Lisovodstvo i ahromeliorsiyai*. 122. 3–11 [In Ukrainian].
12. Horoshko, V. (2015). Osoblyvosti dotrymannya pravyl polyuvannya v myslyvs'kykh uhiddyakh Ukrainy [Peculiarities of compliance with the rules of hunting in hunting areas of Ukraine]. *Naukovyi visnyk NLTU Ukrainy*. 25.2. 52–56 [In Ukrainian].
13. Drobot, O. & Protsiv, O. (2011). Rozvytok systemy derzhavnogo rehulyuvannya myslyvs'koho hospodarstva Ukrainy v konteksti adaptatsii do umov YeS [Development of the system of state regulation of hunting in Ukraine in the context of adaptation to the conditions of the European Union]. *Aktual'ni problemy derzhvnoho upravlinnya*. 2. 385–392 [In Ukrainian].
14. Yevtushevs'kyi, M., Avdyeyev, A. & Buhlo, D. (2013). Osoblyvosti vedennya myslyvs'koho hospodarstva v Kharkivs'kii oblasti [Peculiarities of hunting in Kharkiv region]. *Visnyk Tsentru naukovoho zabezpechennya APV Kharkivs'koi oblasti*. 14. 190–195 [In Ukrainian].

15. Muravyov, Yu. (2001). Normatyvy platy za spetsialne vykorystannya lisovykh myslyvs'kykh uhid' ta fauny yak instrument realizatsii ekolohichnoi polityky [Normative payment for special use of forest hunting lands and fauna as a tool for implementing environmental policy]: Extended abstract of candidate's thesis. Kyiv [In Ukrainian].
16. Delehan, I. & Delehan, I. (2014). Osoblyvosti orhanizatsii vedennya myslyvs'koho hospodarstva [Peculiarities of the organization of hunting in Slovakia]. *Naukovyi visnyk NLTU Ukrainy*. 24.8. 52–57 [In Ukrainian].
17. Domnich, A. & Delehan, I. (2014). Biolohichni ta ekonomichni pokaznyky rivnyia vedennya myslyvs'koho hospodarstva u Slovachchyni [Biological and economic indicators of the level of hunting in Slovakia]. *Pytannya bioindykatsii ta ekolohii*. 19. 2. 161–173 [In Ukrainian].
18. Kishinets', A. (2017). Mozhlyvosti adaptatsii do umov Ukrainy peredovoho svitovoho dosvidu derzhavnoho upravlinnya rozvytkom lisovoho hospodarstva [The possibility of adapting to the conditions of Ukraine the advanced world experience of state management of forestry development]. *Stanovlennya publichnoho administruvannya v Ukraini: materialy VIII vseykr. nauk.-prakt. konf.*, 21 bereznya 2017 r. Dnipro: DRIDU NADU. 283–285 [In Ukrainian].
19. Bobko, A. (2016). Ekonomika lisivnytstva i problemy ioho reformuvannya v Ukraini [Economics of forestry and problems of its reform in Ukraine]. *Ekonomika Ukrainy*. 3. 88–96 [In Ukrainian].
20. Melnychenko, O. (2015). Lisove hospodarstvo yak ob'ekt derzhavnoho upravlinnia [Forestry as an object of public administration]. *Teoriya ta praktyka derzhavnoho upravlinnia*. 3. 24–29 [In Ukrainian].
21. Byzova, M. (2010). Vdoskonalennya mekhanizmu derzhavnoho upravlinnia lisovoho hospodarstva (na materialakh pivdnya Ukrainy) [Enhancing the mechanisms of public administration of forestry (based on the materials on the southern region of Ukraine)]: Extended abstract of candidate's thesis. Odesa [In Ukrainian].
22. Holyan, V., Demydyuk, S. & Hordiychuk, A. (2012). Udoskonalennya ekoloho-ekonomichnoho rehulyuvannya lisohospodars'koho pidpryemnytstva: vitchyznyani realii ta dotsilnist' implementatsii zarubizhnoho dosvidu [Enhancing the ecological and economic regulation of forestry entrepreneurship: domestic realities and the feasibility of implementing foreign experience]. *Investytsii: praktyka ta dosvid*. 12. 26–28 [In Ukrainian].
23. Ivanusa, A. & Kholyavko, V. (2012). Analiz normatyvno-pravovoho zabezpechennya vedennya myslyvs'koho hospodarstva v Ukraini [Analysis of the normative-legal support of hunting in Ukraine]. *Naukovyi visnyk NLTU Ukrainy*. 22.1. 165–170 [In Ukrainian].

**METHODOLOGICAL FOUNDATION FOR PUBLIC
ADMINISTRATION OF THE DEVELOPMENT OF
HUNTING ECONOMY**

Savchenko Taras

Ukraine is globally famous primarily for its agriculture and rocketry, although there are many other industries that can soon become if not the «locomotive» of the national economy, then at least a «fairly powerful player» capable of positively influencing socio-economic situation in the country. One such «players» is likely to be the hunting economy. An important guarantee of sustainable development of this industry is the use of appropriate mechanisms of public administration. At the same time, scientists now offer various combinations of mechanisms (methods, tools) for managing both the national economy as a whole and its individual industries/spheres (including the hunting economy). However, the effectiveness of such influence significantly depends on the proper methodological support of this process, and therefore the importance of the classification of mechanisms of public management of the development of the hunting economy is growing. All the above-mentioned determines the relevance of the given research. Analysis of recent researches and publications. The problem of public administration of the development of the hunting economy's counteraction to corporate raiding has become a cornerstone in a number of dissertation studies and scientific publications by representatives of various fields of knowledge: 05 «Social and behavioral sciences», 07 «Management and administration», 08 «Law», 28 «Public administration and management». In spite of this, there is still a lack of comprehensive research on the subject. Research objective. The article aims to supplement the existing methodology of the field of knowledge 28 «Public administration and management», which entails the improving the classification of public administration mechanisms for the development of the hunting economy and specifying the list of specific means (within the traditional methods) of public administration of the hunting economy. The starting point is dissertation research and professional publications of leading scientists who have investigated the specifics of mechanisms of public administration of the hunting economy. The starting point is dissertation research and professional publications of leading scientists who have investigated the peculiarities of counter-raiding. A comprehensive approach was used that involved the following empirical and theoretical methods: abstract-logical – for theoretical generalisations and the formation of conclusions; analysis and synthesis – to determine the factors affecting the nature and direction of public administration; comparative analysis – to study the developments of leading domestic scientists focused on the specifics of public administration mechanisms for the development of the hunting economy. Ensuring a sustainable pace of forestry development is possible under the use of appropriate mechanisms of public administration in this sector. The existing methodology of public administration of the hunting economy has been supplemented, which included improving the classification of such mechanisms based on: level, subject, object, method, and impact goals. In addition to scientifically sound methodological underpinnings (understanding: what, when, who, and how exactly to act), proper staffing, organisational, logistical, legal, and information support is also needed. Continued scientific research on this topic will foster the development of the domestic hunting economy, in particular by improving the methodological basis for public administration in this area.

Keywords: public administration, mechanisms, development, hunting economy.